

การสร้างเมืองครั้งที่ ๔ พญาังรายทรงโปรดให้สร้างประดุจเมืองกว้างประมาณ ๔ วา ไว้ทั้ง ๔ ด้านของกำแพงเมือง ประดุจเมืองเหล่านี้ได้ผ่านการบูรณะซ่อมแซมในสมัยพระเจ้ากาวิละ ประมาณปี พ.ศ. ๒๗๔๔ และสร้างใหม่อีกครั้งระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๐๙ - ๒๕๑๒ จึงมีสภาพดังที่เหลือกันนั้นอยู่ปัจจุบันนี้ อีก

ประดุจเชิงใหม่ เป็นประดุจที่อยู่ทางพิศได้ เดินเขี้ยงกว่าประตูห้าม เดิน ประตูนี้เป็นประตูหนามเมือง ห้ามເຕາພີ່ມານອກ ອີ້ວາມເປົາມາກິດເນື້ອ ເຕີມທີ່ໃຫ້ເປັນເສັ້ນທາງທີ່ຈະອອກໄປສູ່ລຳພູນ ประดູຈີ່ເຊີ່ງໃໝ່ມີເຫວຸນຮູ້ຮັກຍາປະດູຂໍ້ອ່າຍ ຍົກນິນ

ประชารัชชางเมือง เป็นประสุททางพิศเนื่องด้วยเป็นเรื่องประคุหัวเหตุ เนื่องจากมีกันมาหัวของด้วยเมืองเชียงใหม่อยู่ทางใต้นั้น ในพิธีราชากิจเด็ก กษัตริย์ เที่ยงใหม่จะเดินเข้าเมืองทางประชารัชชางเมืองกันเข้าไปในรั้วนึงสักพญาและเมื่อมาถึง มี การสร้างอนุสาวรีย์เชียงเมือง ก็ เดือกันทั้งทางพิศเมืองประคุหัว โดยตั้งที่ท่ออยู่ด้าน ใต้ซึ่ง ปราบลักษรรัตน์ ด้วยทางพิศเนื่องด้วยประบามเมื่อมาเมืองยักษ์ เช่นมีความ หมายว่า หากเข้าศึกมาจากทางลักษรรัตน์แล้ว ได้ไปชุมชนประชารัชชางแล้ว ก็จะเกิดภัยก็จะ ฟ่ายหนีไป หากได้เข้าชุมชนประชารัชชางเมื่อมาเมืองยักษ์แล้ว แม้แต่พญาภัยก็จะมา ทำขันตรายอย่างไรก็ไม่ได้ ด้วยทั้งสองเรื่องนี้เป็นมิ่งมงคลของเมืองเชียงใหม่ เป็นเรื่องโบราณ ที่นักประวัติศาสตร์ต้องศึกษา

หลังจึงเรียกประชุด้านน้ำประปาซึ่งเดิมอยู่ อนุสาวรีย์ห้ารัชเดิมออกด้วยลักษณะ พญาและแม่มีอมราวดีเพื่อเป็นอนุสรณ์เมืองขะบูปและยี่ร์ ที่ตั้งสองข้างกันแบบพระองค์ หลับหน้องหักพังให้หักกลับเชียงใหม่ อนุสาวรีย์ห้ารัชเดิมอยู่ยังประปากให้เป็นอนุสรณ์ทวีนี้ เทเวนตระษักราชบูรณะเมืองเจ้าเมืองเชื้อ ศรีนารายณ์

ประศุส่วนต่อ อุปการที่ศักดิ์วันคอก ที่เรียกว่าประศุส่วนต่อ เพาะเป็นประศุที่ผ่านไปยังส่วนต่อให้มีช่องระหว่างเข้ากับน้ำรั่วราช้า ซึ่งต่อมาทรงโปรดให้สร้างพระอุโบสถหลังขึ้นในบริเวณส่วนต่อไป เพื่อประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ ที่พระสูตรนั้นนำมาจากกรุงสุโขทัย เรียกว่าวัดส่วนต่อ เทวบุตรผู้รักษาประศุส่วนต่อ อุปการที่ศักดิ์วันคอก สวยงาม

ประดุจท่าแพ ประดุณอ่อนยุ่งทิศตะวันออก เป็นประดุจที่ออกไปสู่แม่น้ำปิง เดิมเชื่อว่าประดุจเรียงเรือ เพราะอยู่ใกล้หมู่บ้านเรียงเรือ ต่อมานำเข้าประดุจท่าแพขึ้นก่อนมาเรียกแทนเป็นประดุจท่าแพชั้นใน ประดุจนอนก้อนนั้นสันนิษฐานว่าสมัยก่อนคงมีแพเที่ยบทำน้ำ เพื่อทำการค้าขายกับหัวเมืองริมน้ำ เทบุตรผู้รักษาประดุจเมืองท่าแพชั้นในนี้ซึ่ง สูรภักดิ์
นอกจากประดุจที่อธิบายตัวตนต่อบัญชีแล้ว ยังมีประดุจที่ใช้ชื่อชั้งชั้นพิเศษอีกชุดหนึ่ง เช่น ประดุจบุญธรรม อีกด้วย

ประชารัตน์ปูง อุปการาทศดิลกวนิชเชิงให้ประชานี้เข้าสานรับอาสาพอกอไปรังสฤษณายา ประชารัตน์ปูงเพื่อเจ้าชื่นให้มีระหง่าน พ.ศ.๑๗๔๕ - ๑๗๔๖ ในสมัยพุทธศาสนาเมืองแหนงแกนข้ออกราได้สดวก เพวะทรงรังสักรำหนาชื่นที่กำบลลงและ ซึ่งอยู่นอกกำแพงเมือง แต่ประองค์ต้องเสด็จเข้ามาดูและการสร้างเจดีย์เหลวคงทุกวน หาจารเข้าทางประศุท้ายเรียงกันเป็นกาห้อม จึงสร้างประศุชื่นตรงกับพระธรรมแท่น ต่อมาระเบียบประศุส่วนปูง ส่วนต่ำนักส่วนและปูงจานเป็นใจพอยกหกส่วนปูง ประศุมีเครื่องประกอบหลักฐานเครื่องแบบ พ.ศ. ๑๘๐๘ สมญามหาเทวีจิราประภาคก่อ ประศุเด่นงดงาม แห่งเมืองราชคานหมาوخือรื่นในสมัยของพระเจ้าอินทร์ชัยานนท์มีเครื่องเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ประศุส่วนปูง ประชานี้ได้รับการบูรณณะใหม่สมัยพระเจ้ากิริลักษ์ ประมาณ พ.ศ. ๒๓๔๔ และสร้างรั้วปูงในอีกครั้ง ระหง่านปูง พ.ศ. ๒๓๕๐ - ๒๓๕๑

ประชารัชมีอยู่ (เดิมเรียกว่าประศรีภูมิ) สร้างขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๑๘๔๕ - ๑๙๐๓ ในสมัยพญาลิดอกขาว การที่ทรงให้เจ้าฯ กำแพงเมืองขึ้นนั้นเกิดเนื่องจากโปรดให้สร้างกำแพงขึ้นอีกแห่งหนึ่งในสีเหลืองครุฑ์ภูมิ ตามค่ายยุทธของพระกระชาภุกามที่รื้อบาลังพระราชาธิราชแห่งอยุธยาข้ามกำแพงเมืองของเชียงใหม่ซึ่งอยู่เบื้องหลังและครุฑ์ภูมินั้น พระเดชะยุวราชเชียงใหม่มีเครื่องเมืองอยุธยาอันศักดิ์สิทธิ์ตั้งแต่นั้นมา ผู้ครองเมืองตามที่เรียนรู้ ถ้ามีไม่ปฏิบัติตามที่ได้ตั้งไว้ ก็จะถูกจับตัวไปประหารชีวิตโดยไม่ต้องลงโทษ พระเดชะจึงไม่ทิ้งอันดับหนึ่งเดียวที่มีอยู่แล้ว ท่านจึงได้ทรงสถาปนาเจ้าฯ ให้เป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ ทรงสถาปนาเจ้าฯ ให้เป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ ทรงสถาปนาเจ้าฯ ให้เป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่

แล้วก็ทรงเห็นว่า จะเด็ดจีไปกว่าน้ำแม่เปี๊ยทางประทุมแพ้เน้นกีฬาเก็บเงินจริงรับส่งให้เจ้าก้ามแพ แล้วสร้าง เป็นประทุมที่เรียกว่าประทุมรัฐ มีต้อมะจังเจี้ยงก่าวประดุจข้างมือย จะเพราเหตุได้กีมี แต่ไม่ใช่แค่การต่อสู้ แต่เป็นการต่อสู้ที่มีความหมายลึกซึ้งกว่าเดิม คือการต่อสู้เพื่อความยุติธรรม ความยั่งยืน และความยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ

ประดิษฐ์เมืองทั้ง 2 แห่งนี้ได้มีมีทักษิณต่อต้านกบฏนายกแพ่งเมือง เพื่อ
มีความสงบของอยุธยาเป็นการชั่วคราวคืออาศัยสะพานเรือก้าวที่ทำด้วยไม้ไปรุ่งทับคาน

สำหรับกำแพงเมืองเชียงใหม่ได้มีการบูรณะซ่อมแซมให้เข้มแข็งขึ้น คงเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๑๐๖๒ ในรัชสมัยของพระเมืองแห้ว โดยได้เพิ่มแนวกำแพงให้กว้างประมาณ ๒ วา ก่ออิฐถือปูน สร้างก่อซ่อมแซมครั้งที่หนึ่งในสมัยพระเจ้ากาวิล นอกจากจะบูรณะกำแพงเมืองแล้ว ยังให้สร้างบ่อขึ้นตามมุมเมืองทั้งสี่ด้วย คือ แจ่งศรีภูมิ, แจ่งเกศ, ตัว, แจ่งเชียงและแจ่งหัวริน